

lingen af ansøgninger fra enlige ægtepar om tildeling af lejlighed bør afpasses efter forholdene i hver enkelt kommune, har udvalget opgivet tanken om i loven at indføre bestemmelser om, at f. eks. en vis procentdel af de ledigblivende lejligheder skal forbeholdes nygifte eller andre enlige ægtepar. Man går imidlertid ud fra, at den praksis, der i den senere tid har været gældende på dette område, fremdeles vil blive opretholdt“.

Efter ved 2. behandling at have gjort rede for det ændringsforslag, udvalget var enedes om at stille til lejelovsforslaget, hvorefter lovforslagets bestemmelser om boliganvisning m. v. skulle gennemføres som en særlig lov, udtalte udvalgets *ordfører* (Ingvar Dahl), at udvalget var enig med boligministeren i, at den hidtidige gældende lov om leje burde forlænges til 1. januar 1950 med nogle ændringer. Man mente, at der derved blev rimelig tid til færdigbehandling af lovforslaget om den samlede boliglovgivning, og ordføreren henviste i denne forbindelse til, at der ville blive nedsat en hurtigt arbejdende kommission med den opgave at udforme forslag til en *standardkontrakt*. „Vi er i udvalget efterhånden kommet til den opfattelse, at hvis vi kan nå det mål, vi stræber imod, at få et brugbart forslag til standardkontrakt, vil adskillige af vanskelighederne med at få loven gennemført i realiteten være overvundet.“

Udvalgets ændringsforslag vedtoges med samtlige stemmer mod kommunisternes. Disse fandt det ikke alene utilfredsstillende, at færdigbehandlingen af forslaget om en samlet revision af huslejelovgivningen var blevet udskudt, men anså tillige flere af bestemmelserne i ændringsforslaget for utilstrækkelige. Ved tredje behandling ville de dog stemme for forslaget, da de ikke ønskede, at boliganvisningsbestemmelserne helt skulle bortfalde.

I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget da enstemmigt i begge ting.

Ved fremsættelsen af det *forslag til lov om leje*, hvorved der tilsigtedes en samlet revision af huslejelovgivningen, men som man ikke nåede at få færdigbehandlet inden rigsdagssamlingens slutning, gav *boligministeren* en udførlig redegørelse for forslagets forhistorie og formål. Lovforslaget var desuden ledsaget af fyldige bemærkninger. Af disse skal — med en del sammendragninger og udeladelser — gengives nedenstående oversigt, hvori de væsentligste af de spørgsmål, som der ved lovforslagets udarbejdelse er taget stilling til, omtales.

Efter krigens udbrud i 1939 blev der indført en række bestemmelser i lejeloven af ekstraordinær og derfor også midlertidig karakter. Disse bestemmelser, hvis gyldighed år for år